

# Amirkabir Journal of Civil Engineering

Amirkabir J. Civil Eng., 52(11) (2021) 683-686 DOI: 10.22060/ceej.2019.16440.6229



# Optimization of concrete tension stiffening model based on layered nonlinear analysis of FRP – RC beams

A. Kamali<sup>1</sup>, S.R. Mousavi<sup>2\*</sup>, M.R. Ghasemi<sup>3</sup>

<sup>1</sup> Graduated M.Sc., Civil Engineering Department, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran.
 <sup>2</sup> Associate Professor, Civil Engineering Department, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran.
 <sup>3</sup> Professor, Civil Engineering Department, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran.

ABSTRACT: Tension stiffening effect, which is due to participation of concrete in resisting tension between cracks, results in the reduction of strains of reinforced concrete member relative to pure bars. In some researches, this effect was involved at strain - stress behavior of concrete after cracking that few researches investigated FRP reinforced concrete. In Present investigation, comparison of experimental data with results of layered nonlinear analysis of wide collection FRP-reinforced concrete beams relative to prior researches was used for extracting of concrete strain - stress after cracking. The resulting model unlike previous models was developed for all type of FRP bars. The constants of model are obtained from optimization method based on genetic. 78 curves from 87 curves of FRP - reinforced concrete beams under four-point bending are used for deriving of model coefficients and the others are used for investigating of optimal model. Furthermore, 20 percent of load - deflection data of 78 beams are also randomly selected for controlling of optimal model instead of developing of model. The average natural logarithm of experimental/calculated deflection ratios for randomly selected data by applying initial model and optimal model is 1.0457 and 0.2668, respectively. According to ideal value of zero for natural logarithm of experimental/calculated deflection ratio, applying optimal model has improved this statistical parameter by 74 percent. Responses of nonlinear analysis by using initial model and optimized model are compared with those of code relations.

# **Review History:**

Received: 2019-05-28 Revised: 2019-08-29 Accepted: 2019-11-05 Available Online: 2021-11-18

#### Keywords:

deflection Tension stiffening FRP bars Nonlinear analysis Optimization

#### **1. INTRODUCTION**

Due to the presence of cracks, the flexural rigidity of a cracked reinforced concrete beam is less than the flexural stiffness of an uncracked reinforced concrete beam, however in the tension zones of the section, the concrete in contact with the reinforcing bars between the cracks by transferring the bonding force from reinforcing bars to concrete is capable of withstanding a certain level of tensile stress and contributes to the flexural rigidity of the beam. This phenomenon is called tension stiffening [1]. tension stiffening relationships can be used to obtain the stress-strain response of concrete after cracking [2]. In this study, section analysis by finite layer approach is used to analyze a number of simple supported beams under four-point bending that their experimental load-deflection curves are available and one of the proposed models for tensile behavior of reinforced concrete with FRP bars was investigated and its parameters was obtained based on minimizing difference between experimental and analytical results. The investigation is conducted in the service load range because the deflection limitation is important in serviceability conditions.

#### 2. PROPOSED MODEL

In this research, the model proposed by Hsu and Zhu

\*Corresponding author's email: s.r.mousavi@eng.usb.ac.ir

(2002) [3] is chosen because of its simplicity and feasibility for all considered beams with regard to their given properties. In this model, two parameters a and b, according to Eq. (1), are used to calibrate the model using the experimental results of FRP reinforced concrete beams.

$$f_{ct} = E_c \,\varepsilon_t \qquad (\varepsilon_t \le \varepsilon_{cr})$$

$$f_{ct} = a f_{cr} \,/ \left(\varepsilon_t \,/ \,\varepsilon_{cr}\right)^b \qquad (\varepsilon_t > \varepsilon_{cr})$$
(1)

Where  $f_{ct}$ ,  $\varepsilon_t$ ,  $f_{cr}$  and  $\varepsilon_{cr}$  are tensile stress, tensile strain, cracking stress and cracking strain, respectively.

#### **3. METHODOLOGY**

One of the applications of the tension stiffening models is the calculation of concrete beam deflection using section analysis by finite layer approach. The method used to predict the bending behavior of reinforced concrete beam sections reinforced with steel and FRP bars is an incremental-iterative technique with secant stiffness formulation [4]. In this method, the moment-curvature relation of section is first calculated, then the nonlinear load – deflection response of beam is formulated by using second moment area theorem.

The stress-strain behavior of reinforcing steel is assumed



Method	Parameter	
	a	b
Hsu & Zhu (2002)[3]	1	0.4
Values obtained from optimization	0.142	0.274

Table 1. Initial and optimized values of model parameters



Fig. 1. Normalized tension-stiffening curves with initial parameters [3] and Optimized parameters (current study)

to be bilinear, and The corresponding behavior for FRP bars is considered to be linear up to brittle failure, furthermore the parabolic curve obtained by Hognestad et al. (1955) is chosen to represent the concrete stress-strain relation in compression [5]. The experimental load-deflection data were obtained from the load-deflection diagrams of 87 beams under fourpoint bending test.

#### 4. RESULTS AND DISCUSSION

The data of 9 beams from the set of 87 beams with available experimental load-deflection results and 20% of the data of remaining 78 beams are randomly selected for control and are not take in developing the optimal model. the genetic algorithm was used to minimize Square Root of the Sum of the Squares of difference between experimental and analytical results as objective function and to obtain the optimal values of the model parameters. The dimensionless curves of the model with the initial and optimal parameters are plotted in Fig. 1. The average value of the initial and the optimal function ( $f_{ct} / f_{cr}$ ) in the range of 1 to100 of  $\mathcal{E}_t / \mathcal{E}_{cr}$  is 0.25 and 0.054, respectively, indicating that the average value of the optimal function or tension stiffening is decreased by 78%.

The control data which is 20% of data of 78 beams and randomly selected, is used to check the accuracy of the of experimental/calculated deflection ratio of control data, which is zero if the analytical and experimental results are fully matched, is 1.0457 and 0.02668 for the obtained optimal parameters. The mean natural logarithm reduction. The mean experimental/ analytical deflection ratio of control data is 2.845 and 1.306 for the initial and optimal model, respectively, indicating that both models produce nonconservative results.

For control beams, the mean natural logarithm of experimental/calculated deflection ratio of control beams using the optimal model was significantly reduced by about 80%. To observe the effect of optimizing the tension stiffening model, experimental load - deflection curve and analytical load - deflection curves with the initial model and the optimal model along with the results of the deflection analytical relation presented in the ISIS Canada (2001) [6] and developed by Bischoff (2005) [7] for three cases of control beams (CB6-1[8], BC2[9], CFRP1[10]) are depicted in Fig. 2. For all three beams shown in Fig. 2, both analytical relations underestimate the moment rigidity of the member in the cracking region and are conservative, also their error is more than the error of the nonlinear analysis results, because a more accurate nonlinear relationship is considered for the stressstrain behavior of the materials in the nonlinear analysis.

#### **5. CONCLUSION**

Tension stiffening effect, which is due to stress transfer between concrete and reinforcing bars between cracks,

can be approach by the mean stress-strain relation of the concrete after cracking. This relation is used in section analysis by finite layer approach or truss analysis. In this research, by using section analysis by finite layer approach for a number of beams under four-point bending and comparing the analytical and experimental results in the service load range, the tension stiffening model proposed by Hsu and Zhu (2002) is modified by employing genetic algorithm optimization.

The optimal model predicts less tension stiffening effect than the original model for FRP bars, so that the average value of the optimal function is about %78 lower than the initial function in the range of cracking.

The mean natural logarithm of experimental/calculated deflection ratio of control data is 1.0457 and 0.02668 for the initial and optimal model, respectively, which shows a 74% reduction. The reduction in this parameter for control beams is also about 80%. It is noteworthy that the results of both models are non-conservative because their mean experimental to analytical deflection ratio is greater than one.

Comparison of the experimental and analytical load – deflection curve with the curves obtained from the two analytical relationships shows that both analytical relationships underestimate moment rigidity in after cracking region, for all three beams and these relationships are conservative but they have more error due to use less accurate stress-strain



Fig. 2. comparison of Experimental load-deflection curve with curves obtained from analytical models and relations

## behavior for materials than nonlinear analysis.

#### REFERENCES

- P. Ng, J. Lam, A. Kwan, Effects of concrete-to-reinforcement bond and loading conditions on tension stiffening, Procedia engineering, 14 (2011) 704-714.
- [2] G. Kaklauskas, V. Gribniak, D. Bacinskas, P. Vainiunas, Shrinkage influence on tension stiffening in concrete members, Engineering Structures, 31(6) (2009) 1305-1312.
- [3] T.T. Hsu, R.R. Zhu, Softened membrane model for reinforced concrete elements in shear, Structural Journal, 99(4) (2002) 460-469.
- [4] R. Nayal, H.A. Rasheed, Tension stiffening model for concrete beams reinforced with steel and FRP bars, Journal of Materials in Civil Engineering, 18(6) (2006) 831-841.
- [5] M. El Sayed, T. El Maaddawy, Analytical model for prediction of load capacity of RC columns confined with CFRP under uniaxial and biaxial eccentric loading, Materials and structures, 44(1)

(2011) 299-311.

- [6] ISIS Canada, Reinforcing concrete structures with fibre reinforced polymers, Design Manual,3, (2001), Winnipeg Manitoba.
- [7] P.H. Bischoff, Reevaluation of deflection prediction for concrete beams reinforced with steel and fiber reinforced polymer bars, Journal of structural engineering, 131(5) (2005) 752-767
- [8] R. Masmoudi, M. Theriault, B. Benmokrane, Flexural behavior of concrete beams reinforced with deformed fiber reinforced plastic reinforcing rods, Structural Journal, 95(6) (1998) 665-676.
- [9] M. Theriault, B. Benmokrane, Effects of FRP reinforcement ratio and concrete strength on flexural behavior of concrete beams, Journal of composites for construction, 2(1) (1998) 7-16.
- [10] C. Kassem, A.S. Farghaly, B. Benmokrane, Evaluation of flexural behavior and serviceability performance of concrete beams reinforced with FRP bars, Journal of Composites for Construction, 15(5) (2011) 682-695.

#### HOW TO CITE THIS ARTICLE

A. Kamali, S.R. Mousavi, M.R. Ghasemi, Optimization of concrete tension stiffening model based on layered nonlinear analysis of FRP – RC beams, Amirkabir J. Civil Eng., 52(11) (2021) 683-686.

DOI: 10.22060/ceej.2019.16440.6229



This page intentionally left blank

نشريه مهندسي عمران اميركبير



نشریه مهندسی عمران امیرکبیر، دوره ۵۲ شماره ۱۱، سال ۱۳۹۹، صفحات ۲۷۷۹ تا ۲۷۹۴ DOI: 10.22060/ceej.2019.16440.6229

# بهینه سازی مدل سختشوندگی کششی بتن براساس تحلیل غیرخطی لایهای تیرهای بتنی مسلح شده با میلگردهای FRP

آرزو کمالی'، سیدروح ا... موسوی۲\*\*، محمدرضا قاسمی<sup>۳</sup>

<sup>۱</sup>دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران، دانشکده مهندسی شهید نیکبخت، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران <sup>۲</sup> دانشیار گروه مهندسی عمران، دانشکده مهندسی شهید نیکبخت، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران ۲ استاد گروه مهندسی عمران، دانشکده مهندسی شهید نیکبخت، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

تاریخچه داوری: دریافت: ۰۷–۰۳–۱۳۹۸ بازنگری: ۰۷–۶۰–۱۳۹۸ پذیرش: ۱۴–۸۸–۱۳۹۸ ارائه آنلاین: ۲۷–۸۰–۱۳۹۸

کلمات کلیدی: خیز سخت شوندگی کششی میلگردهای FRP تحلیل غیرخطی بهینه سازی

دلیل است که تیر بر اثر مقاومت کششی بتن سخت ر شده است [۱].

مشخصات بار- خیز المان های بتن مسلح و از دههی هشتاد میلادی،

در توصیههای آییننامههای طراحی برای سطح بار بهرهبرداری،

معرفي شد. اين اثر تا روى دادن تسليم مسلح كنندههاي طولي وجود

دارد[۲]. سختشوندگی کششی ویژگی مهمی از سازههای بتن مسلح

محسوب می شود زیرا نه تنها تغییر شکل های سازه بلکه عرض ترکها،

فاصله ترکها و شکل گیری ترکهای گوناگون را کنترل می کند [۳].

رفتار عضو به کار برده می شوند، نیاز است که اثر سخت شوندگی

در مواردی که تنشها و کرنشهای میانگین برای پیش بینی

اثر سختشوندگی کششی از دههی هفتاد میلادی، در تحلیل

خلاصه: اثر سخت شوندگی کششی که ناشی از مشارکت بتن بین ترکها در تحمل کشش است، منجر به کاهش کرنشهای عضو بتن مسلح نسبت به کرنش میلگردها به تنهایی می شود. در برخی پیشنهادها، این اثر در رفتار تنش- کرنش بتن بعد از ترک خوردگی گنجانده شده است که تعداد اندکی از آنها بتن با مسلح کنندههای FRP را بررسی کردهاند. در این تحقیق از مقایسه نتایج تحلیل غیرخطی لایه ی و نتایج آزمایشگاهی مجموعه ینسبتاً گسترده ای از تیرهای بتنی مسلح شده با میلگردهای FRP نسبت به تحقیقات پیشین، برای استخراج رابطه ی تنش- کرنش بتن بعد از ترک خوردگی استفاده شده است. مدل به دست آمده برخلاف مدل های پیشین برای همه ی انواع میلگردهای FRP ارائه شده است. ثابتهای مدل با کاربرد روش بهینه سازی ژنتیک به دست می آیند. از ۸۷ نمودار بار – خیز آزمایشگاهی تیرهای بتنی مسلح شده با میلگردهای FRP تحت خمش چهارنقطهای ، ۷۸ نمودار برای استخراج ثابتهای مدل و ۹ نمودار برای بررسی مدل بهینه به دست آمده به کار می روند. علاوه براین ۲۰ درصد از دادههای ۸۷ تیر در نظر گرفته شده برای استخراج مدل، به صورت تصادفی حذف شده و به جای محاسبه ی مدل در کنترل مدل به کار می روند. میانگین لگاریتم طبیعی نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی برای دادهای انتخاب شده برای کنترل، با کاربرد مدل اولیه میدای استخراج و با کاربرد مدل به یم مهرینه مه ماین است ای می وند. می می مدل در کنترل مدل به کار می روند. میانگین لگاریتم طبیعی نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی برای داده ای انتخاب شده برای کنترل، با کاربرد مدل اولیه محام ای ای باربرد مدل بهینه مهرای است با توجه به این که مقدار ایده آل لگاریتم نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی صفر است، کاربرد مدل به ین این پارامتر آماری را ۲۴ درصد بهبود داده است. نتایج تحلیل غیر خطی با مدل های اولیه و بهینه با روابط آیین نامه ای نیز ماتیسه شده اند.

# ۱– مقدمه

برای یک تیر بتن مسلح ترکخورده، به دلیل حضور ترکها، سختی خمشی آن کمتر از سختی خمشی قبل از ترکخوردگی است، با این وجود در ناحیهی کششی تیر، بتن در تماس با میلگردهای مسلح کننده بین ترکها از طریق انتقال نیروی پیوستگی از میلگردهای مسلح کننده به بتن هنوز قادر به تحمل سطح خاصی از تنشهای کششی است و در سختی خمشی تیر سهیم است. این پدیده، سختشوندگی کششی نامیده میشود، این نامگذاری به این

\* نویسنده عهدهدار مکاتبات: s.r.mousavi@eng.usb.ac.ir

کو بن مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) میرکبیر داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) این مقاله تحت لیسانس این لیسانس این این موانید.



شکل ۱. مدل سخت شوندگی کششی ارائه شده توسط اسکنلون و ماری [۶] Fig. 1. Tension Stiffening model suggested by Scanlon and Murray[6]



شكل ٢. مدل سخت شوندگى كششى ارائه شده توسط لين و اسكور دليس [۶] Fig. 2. Tension Stiffening model suggested by Lin and Scordelis [6]

مطابق شکل ۲ برای تنش کششی میانگین بتن بعد از ترک خوردگی در نظر گرفتند که براساس مطالعات آنها روی دالها و پوستههای بتنی به دست آمده است، مدل ارائه شده توسط آنها دارای شاخه نزولی چندجملهای پس از ترکخوردگی است[۶]. پس از آنها، گیلبرت<sup>4</sup> و وارنر<sup>۷</sup> در سال ۱۹۷۸، نموداری برای تنش – کرنش بتن بعد از ترک خوردگی در نظر گرفتند که شاخهی نزولی آن بعد از ترک خوردگی مطابق شکل ۳- الف به صورت دوخطی و با ناپیوستگی می باشد. علاوه بر این، آنها به لایههای کششی مختلف، بسته به مجاورت آنها به مسلح کنندههای فولادی، پارامترهای مدل متفاوتی نسبت دادند[۶]. مدل ارائه شده توسط آنها بعدها در سال ۲۰۰۶ توسط نایال<sup>۸</sup> و رشید<sup>۹</sup> برای تیرهای بتنی مسلح شده با میلگردهای فولادی و FRP مورد استفاده قرار گرفت. آنها برای پارامترهای م

8 Nayal 9 Rashid کششی در نظر گرفته شود. این روشها به یک مدل رفتاری مناسب برای بتن ترکخورده نیاز دارند و روابط سختشوندگی کششی میتوانند برای به دست آوردن پاسخ تنش – کرنش کششی بتن پس از ترکخوردگی استفاده شوند. بر مبنای فرضیات مختلف مدلهای رفتاری متفاوتی برای بتن مسلح در کشش پیشنهاد شدهاست[۴].

در این تحقیق با کاربرد تحلیل لایهای مقطع برای تعدادی تیر دوسر ساده تحت خمش چهار نقطهای که منحنی بار – خیز آزمایشگاهی آنها موجود است، یکی از مدلهای ارائه شده برای رفتار کششی بتن مسلح شده با میلگردهای FRP مورد بررسی قرار میگیرد و پارامترهای آن براساس کمینهسازی خطای نتایج بار - خیز آزمایشگاهی و نتایج حاصل از تحلیل غیرخطی به دست میآیند. بررسی پارامترها در محدودهی بارهای بهرهبرداری صورت میگیرد زیرا کنترل خیز تنها در شرایط بهرهبرداری اهمیت دارد. در اکثر تحقیقات گذشته مدلهای تنش – کرنش سختشوندگی کششی بار – خیز در این پژوهش موجب گستردگی دادههای آزمایشگاهی به کار رفته در استخراج نتایج شده است. در این تحقیق تنها به تغییرشکلهای آنی پرداخته شدهاست.

### ۲- پیشینه تحقیق

در نظر گرفتن اثر سخت شوندگی کششی با یک پاسخ تنش – کرنش میانگین برای بتن ترک خورده که معادل با در نظر گرفتن مدول الاستیسیته کاهش یافته برای بتن است اولین بار تحت عنوان روش سهم بار بتن حدود ۱۰۰ سال پیش توسط کانسیدر<sup>۱</sup> در سال ۱۸۹۹ معرفی شد و توسط اسکنلون<sup>۲</sup> و ماری<sup>۳</sup> در سال ۱۹۷۴ برای تحلیل المان محدود به کاربرده شد، آنها اولین کسانی بودند که سختشوندگی کششی را با مدول کاهش یافتهی بتن مدل کردند [۵]. مدل در نظر گرفته شده توسط آن ها در شکل ۱ نشان داده شده است، دراین شکل  $\sigma_{1}$  و  $3_{1}$  به ترتیب تنش و کرنش کششی میانگین بتن مسلح،  $f_{1}$  و  $3_{rr}$ نیز به ترتیب تنش و کرنش ترک خوردگی بتن می باشند.

در سال ۱۹۷۵ لین<sup>†</sup> و اسکوردلیس<sup>۵</sup> روند کاهشی همواری را

<sup>6</sup> Gilbert

<sup>7</sup> Warner 8 Naval

<sup>9</sup> Rashid

<sup>1</sup> Considere

<sup>2</sup> Scanlon

<sup>3</sup> Murray 4 Lin

<sup>5</sup> Scordelis



شکل ۳. مدل سخت شوندگی کششی ارائه شده توسط (الف) گیلبرت و وارنر و (ب) نایال و رشید [۶] Fig. 3. Tension Stiffening model suggested by (a) Gilbert and Warner and (b) Nayal and Rasheed [6]

۲۰٬۴۵ و ۱۰۰ را برای تیرهای بتنی مسلح شده با میگردهای FRP پیشنهاد نمودند.

پس از ارائهی شاخهی نزولی چندجمله ای و شاخه نزولی دوخطی توسط محققان، کالینس<sup>۱</sup> و وکیو<sup>۲</sup> در سال ۱۹۸۶، رابطهی (۱) را برای تنش میانگین بتن بعد از ترک خوردگی ارائه نمودند که با آزمایش ۳۰ ورق بتنی مسلح شده با میلگردهای فولادی تحت اثر شرایط مختلف تنشهای دو محوری گسترده یکنواخت شامل برش خالص به دست آمده است[۷].

$$f_{ct} = E_{c} \epsilon_{t} \qquad (\epsilon_{t} \le \epsilon_{cr})$$

$$f_{ct} = \frac{f_{cr}}{1 + \sqrt{200\epsilon_{t}}} \qquad (\epsilon_{t} > \epsilon_{cr}) \qquad (1)$$

 $\varepsilon_{t}$  مدول الاستیسیته بتن،  $f_{ct}$  تنش کششی بتن،  $E_{c}$  مدول الاستیسیته بتن،  $f_{ct}$  تنش کششی بتن،  $\varepsilon_{c}$  کرنش کششی میانگین ناشی از تنش در بتن،  $f_{cr}$  تنش ترک خوردگی بتن و میچل<sup>7</sup> در سال بتن و  $\varepsilon_{cr}$  کرنش ترکخوردگی است[۷]. کالینس و میچل<sup>7</sup> در سال ۱۹۹۱، ضرایب رابطه ارائه شده توسط کالینس و وکیو (رابطه ۱) را مورد بررسی قرار دادند و آن را مطابق رابطه (۲) اصلاح نمودند[۸].

$$f_{ct} = E_c \ \varepsilon_t \qquad (\varepsilon_t \le \varepsilon_{cr})$$

$$f_{ct} = \frac{\alpha_1 \alpha_2 f_{cr}}{1 + \sqrt{500\varepsilon_t}} \qquad (\varepsilon_t > \varepsilon_{cr}) \qquad (\Upsilon)$$

که  $\alpha_1$  ضریبی است که مشخصات پیوستگی بتن به میلگردها را  $lpha_1$ 

اعمال می کند ( $\alpha_1 = 1$  برای پیوستگی کامل و  $\alpha_1 = 0$  برای مسلح کننده بدون پیوستگی) و  $\alpha_2$  نوع بارگذاری را در نظر می گیرد (  $\alpha_2 = 1$  برای بارگذاری آنی)، سایر پارامترها نیز مشابه رابطه (۱) تعریف می شوند [۸].

در همین راستا، شو<sup>۴</sup> و چو<sup>۵</sup> نیز در سال ۲۰۰۲ با بررسی ورقهای بتنی مسلح شده با میلگردهای فولادی تحت اثر برش، رابطهای توانی (رابطه (۳)) را برای تخمین تنش کششی میانگین بتن مسلح بعد از ترک خوردگی پیشنهاد نمودند[۹].

$$\begin{aligned} f_{ct} &= E_c \ \varepsilon_t & (\varepsilon_t \leq \varepsilon_{cr}) \\ f_{ct} &= f_{cr} \ / \left( \varepsilon_t \ / \ \varepsilon_{cr} \right)^{0.4} & (\varepsilon_t > \varepsilon_{cr}) \end{aligned} \tag{7}$$

که پارامترهای این رابطه مشابه رابطه (۱) تعریف می شوند. کاکلوسکاس<sup>2</sup> و همکاران نیز در سال ۲۰۱۸ رابطه(۴) را برای سخت شوندگی کششی برای بتن های مختلف در شرایطی که اثر جمع شدگی حذف می شود، ارائه نمودند[۱۰]:

$$f_{ct} = E_c \ \varepsilon_t \qquad (\varepsilon_t \le \varepsilon_{cr})$$

$$f_{ct} = 0.025 f_c - \frac{0.85(10^3 \varepsilon_t)^{0.8} - 1.5}{0.25(10^3 \varepsilon_t)^{0.3} + 0.8} \qquad (\varepsilon_t \ge \varepsilon_{cr})$$
(f)

این رابطه براساس مقاومت فشاری بتن ( f<sub>c</sub> ) ارائه شده است. با توجه به روابط ارائه شده اثر سخت شوندگی کششی بتن مسلح شده با میلگردهای FRP با یک مدل نسبتاً ساده مورد بررسی قرار

<sup>1</sup> Collins

<sup>2</sup> Vecchio

<sup>3</sup> Mitchell

<sup>4</sup> Hsu

<sup>5</sup> Zhu

<sup>6</sup> Kaklauskas

گرفته و تأثیر آن در خیز تیرهای بتنی مسلح شده با میلگردهای FRP مدلسازی میشود.

# ۳- عوامل مؤثر بر سخت شوندگی کششی

اثر سخت شوندگی کششی به عوامل متعددی مانندشرایط بارگذاری، نسبت آرماتور، قطر میلگردهای کششی، مدول الاستیسیته و مقاومت مصالح و نیز پیوستگی بین مسلح کننده ها و بتن بستگی دارد. تحقیقات نشان می دهد که مدول الاستیسیته بتن تأثیر قابل توجهی روی رفتار سختشوندگی کششی ندارد، در حالی که با افزایش مقاومت بتن اثر سختشوندگی کششی افزایش می یابد[۱۱].

شرایط بارگذاری که همان تغییر لنگر خمشی، انحنا و تنش کششی در جهت طولی تیر است، تأثیرات خاصی را روی رفتار سخت شوندگی کششی اعمال می کند[۱]. در این تحقیق به دلیل بارگذاری همه ی تیرها تحت شرایط یکسان (بارگذاری چهارنقطه ای) این عامل تأثیرگذار نمی باشد.

اینگ<sup>۱</sup> و همکاران در سال ۲۰۱۱ تأثیر پیوستگی بتن به آرماتور را روی سخت شوندگی کششی مورد بررسی قرار دادند، این نتیجه حاصل شد که برای یک نسبت آرماتور خاص، اگر تعداد بیشتری از میلگردها با قطر کوچکتر به کار برده شود، سختی پیوستگی و نیروی پیوستگی نهایی بیشتری فراهم میشود و اگر تعداد کمتری از میلگردها با قطر بزرگ به کار رود، سختی پیوستگی کمتر و نیروی پیوستگی نهایی کمتری فراهم میشود .از طرف دیگر، هم سختی پیوستگی و هم نیروی پیوستگی نهایی، برای میلگردهای آجدار بیشتر از میلگردهای صاف است. بنابراین مشخصات پیوستگی هم به نوع مسلح کننده ها و هم به سطح تماس آنها با بتن بستگی دارد. در شوندگی کششی به دست نیامده است و وابستگی بلوک تنش کششی به پارامتر پیوستگی گزارش نشده است[۱].

استراماندینولی<sup>۲</sup> و لارووِر<sup>۳</sup> در سال ۲۰۰۸ مدلی رابطه تنش– کرنش ارائه کردند که اثر همزمان نسبت مسلح کننده ها و مدول الاستیسیته مسلح کننده ها را در نظر می گرفت. اما پیچیدگی این مدل منجر می شود که تأثیر منحصر این عوامل قابل تشخیص

نباشد[۲]. علاوه بر این تحقیقات صورت گرفته توسط مؤلفان بر روی مدلی که تأثیر مدول الاستیسیته را در مدل سخت شوندگی اعمال می نماید نشان داد که به کارگیری این مدل نمی تواند نتایج را به میزان قابل توجهی بهبود بخشد و برای کاهش پیچیدگی مدل از اعمال این پارامتر در مدل صرف نظر شده است[پایان نامه مؤلف۱۲].

اگر میزان کرنش جمعشدگی بتن مشخص باشد، با استفاده از روابط سازگاری میتوان این مقدار کرنش را برای حذف اثر جمع شدگی و اصلاح روابط یا نمودارها به کار برد. در یک نمودار سخت شوندگی حاصل از نتایج آزمایشگاهی اگر اثر جمع شدگی حذف شود کرنش های نمودار سخت شوندگی افزایش می یابند. در این پژوهش به دلیل گستردگی داده های آزمایشگاهی به کار رفته و عدم اطلاعات کافی درباره شرایط آزمایشگاهی در آنها، تأثیر جمع شدگی ناچیز در نظر گرفته شده و از اثر آن بر نتایج صرفنظر می شود [۸].

# ۴- مدل پیشنهادی

همه ی مدل های ارائه شده توسط محققان گذشته روند مشابهی در قسمت کاهشی نمودار تنش-کرنش دارند و تمرکز اصلی در این تحقیق کاربرد مجموعه نسبتا گسترده از داده های آزمایشگاهی در محاسبه ضرایب و ثابت های مدل می باشد که می تواند دقت مدل را برای پیش بینی اثر سخت شوندگی در بتنهای مسلح شده با میلگردهای FRP افزایش دهد. از مدلهای معرفی شده توسط محققان در تحقیقات گذشته، در این تحقیق مدل ارائه شده توسط شو و جو در سال ۲۰۰۲ به دلیل سادگی و امکان استفاده از آن برای همهی تیرهای مورد بررسی با توجه به مشخصات دردسترس از آنها انتخاب میشود. مدل انتخاب شده با مقایسه نتایج آزمایشگاهی و پارامتر n و d، مطابق رابطه (۵)، برای کالیبره کردن مدل با استفاده نز نتایج آزمایشگاهی تیرهای مورد بررسی قرار می گیرد. در این مدل دو نظر گرفته شده است.

$$f_{ct} = E_c \ \varepsilon_t \qquad (\varepsilon_t \le \varepsilon_{cr})$$

$$f_{ct} = \frac{af_{cr}}{\left(\frac{\varepsilon_t}{\varepsilon_{cr}}\right)^b} \qquad (\varepsilon_t > \varepsilon_{cr})$$
( $\Delta$ )

<sup>1</sup> Ng

 <sup>2</sup> stramandinoli
 3 La Rovere

<sup>5</sup> Lu Rover



Fig. 4. Stress-strain curve of (a) steel and (b) unconfined compressive concrete [14]

۵-تحلیل غیرخطی با استفاده از مدل پیشنهادی

یکی از کاربردهای مدلهای ذکر شده محاسبه خیز تیرهای بتنی با روش تحلیل غیرخطی لایهای مقطع میباشد. در این روش طول تیر به قطعاتی کوچک و هر مقطع آن نیز به تعدادی لایهی موازی با محور خنثی در مقطع تقسیم بندی میشود که تنش ها در هر لایه براساس کرنشها و همچنین رابطهی غیرخطی در نظر گرفته شده برای بتن محاسبه میشوند. در این مطالعه سعی بر این است که ثابت های رابطه تنش کرنش بتن بعد از ترک خوردگی (مطابق رابطه (۵)) به گونه ای تعیین شود که دقت مقدار خیز ارائه شده با این روش افزایش یابد.

روش دنبال شده برای پیش بینی رفتار خمشی مقاطع تیر بتنی مسلح شده با میلگردهای فولادی و میلگردهای FRP یک روش افزایشی – تکراری با فرمول بندی سختی سکانتی است. فرض میشود که مقطع از فرض قراردادی برنولی<sup>۱</sup> – ناویر<sup>۲</sup> مربوط به تیرهای با عمق کم، با چشم پوشی از اثر تغییر شکل برشی، پیروی کند[۶]. در این روش بتن به صورت یک مصالح همگن و توزیع کرنش در عمق مقطع خطی در نظر گرفته میشود. علاوه بر این برای هر لایهای از بتن تحت کشش، رابطه تنش کرنش یکسانی به کار برده میشود[۱۳].

در تحلیل غیرخطی به روش مقطع لایهای ابتدا رابطهی لنگر-انحنای مقطع عضو محاسبه میشود سپس با روش لنگر سطح، پاسخ

1 Bernoulli

بار- خیز غیرخطی تیر با استفاده از لنگر سطح فرمول بندی می شود. از آنجایی که صلبیت خمشی با افزایش لنگر کاهش می یابد، انتظار می رود که سختی تیر، در یک روش غیرخطی، با تغییر در لنگر خمشی در طول دهانه یتیر متغیر باشد. این مطالعه قصد دارد که یک توزیع دقیق سختی را در طول تیر در نظر بگیرد. برای بدست آوردن توزیع دقیق سختی باید کل طول تیر به تعداد زیادی قطعه تقسیم شود و صلبیت خمشی مقطع در وسط هر قطعه، تحت هر افزایش بار مشخص محاسبه شود در این جا تعداد تقسیمات هر تیر به گونه ای است که هر قطعه دارای طول ۵ سانتی متر است.

در روند عددی به کاربرده شده برای محاسبه رابطه ی لنگر – انحنا، مقطع به تعدادی لایه های مجزا به ضخامت ۱۰ میلی متر تقسیم می شود. به طوری که کرنش در مرکز هر لایه برای کل ضخامت لایه در نظر گرفته می شود. ابتدا برای محل مرکز غیرالاستیک یک موقعیت اولیه فرض می شود سپس مقدار جاری صلبیت خمشی سکانتی حول مرکز غیرالاستیک محاسبه می شود. توزیع کرنش با استفاده از انحنای به دست آمده از تقسیم لنگر اعمال شده بر مقدار جاری صلبیت خمشی سکانتی حول مرکز غیرالاستیک تعیین مقدار جاری صلبیت خمشی سکانتی حول مرکز غیرالاستیک تعیین مقطع مشخص می شوند؛ کرنش ناحیه های فشاری و کششی مقطع مشخص می شوند؛ کرنش در مرکز هر لایه محاسبه می شود. تنش در هر لایه با استفاده از مدول سکانتی متناظر برای مصالح تعیین می شود. با محاسبه تنش هر لایه می توان نیروی محوری مقطع را که متناظر با مرکز غیرالاستیک مفروض است محاسبه نمود، محل

<sup>2</sup> Navier



شکل ۵. مقایسه نمودارهای (الف) لنگر– انحنا و (ب) بار– خیز به دست آمده از این تحقیق و ارائه شده در مرجع [۱۵] Fig. 5. Comparison of (a) Moment-curvature and (b) load-deflection curves obtained from this study with curves provided in the Reference[15]



شکل ۶. نمودارهای (الف) لنگر – انحنا و (ب) بار – خیز آزمایشگاهی و تحلیلی ارائه شده در مرجع [۱۵] Fig. 6. Experimental and analytical (a) Moment-curvature and (b) load-deflection curves provided in the Reference[15]



شکل ۷. شرایط بارگذاری در آزمایش خمش چهار نقطهای Fig. 7. Four-point bending test conditions

کنندههای FRP در کشش و در فشار خطی در نظر گرفته می شود، شکست این مصالح نیز ترد و بدون تسلیم در نظر گرفته می شود. رفتار تنش – کرنش در نظر گرفته شده برای بتن در فشار مرکز غیر الاستیک با سعی و خطا و بر مبنای صفر شدن مقدار نیروی محوری مقطع با تلرانسی برابر با <sup>7–10×</sup>5 محاسبه میشود. با تکرار این روند برای مقادیر لنگر اعمال شده مختلف میتوان رابطهی لنگر انحنای مقطع را محاسبه نمود [۶].

رفتار تنش – کرنش مسلح کنندههای فولادی به صورت دوخطی و مطابق شکل  $f_v$  و مطابق شکل  $f_v$  الف در نظر گرفته می شود که در این شکل  $f_v$  و  $f_y$  به ترتیب تنش  $g_y$  به ترتیب تنش و کرنش تسلیم فولاد،  $f_{su}$  و  $g_{us}$  به ترتیب تنش و کرنش مسلح و کرنش شکست فولاد می اشند [۱۴]. رفتار تنش – کرنش مسلح

انحراف استاندارد	حداكثر	حداقل	ميانگين	پارامتر
۰/۴۵	۲/۷۵	۰/۳۶	۱/۵۶	نسبت ارتفاع به عرض مقطع تير
۱۰/۵	54	۲.	41/38	مقاومت فشارى بتن
٠/•٩۵	٠/٩٣	• /94	•/٧٢	نسبت دهانه برشی به نصف طول تیر
٠/٠٠٩	•/•٣٩	•/••14	•/• ١٣	نسبت مسلح کننده های کششی
١/۵	٧/۶٣	١	۴/۴۸	نسبت مدول الاستيسيته فولاد به مدول الاستيسيته ميلگردهاي كششي

جدول ۱. محدوده ی تغییر برخی مشخصات مکانیکی نمونه های آزمایشگاهی مورد استفاده Table 1. Variation range of some mechanical properties of used experimental samples

براساس رابطه ارائه شده توسط هو گنستاد<sup>۱</sup> و همکاران در سال ۱۹۵۵ به صورت سهمی نشان داده شده در شکل ۴– ب و طبق رابطه۶ است[۱۴].

$$f_{c} = f_{c}' \left[ \frac{2\varepsilon_{c}}{\varepsilon_{co}} - \left( \frac{\varepsilon_{c}}{\varepsilon_{co}} \right)^{2} \right]$$
(7)

$$\varepsilon_{co} = \frac{2f_c'}{E_c}$$

که در این رابطه  $\mathcal{E}_{co}$  کرنش متناظر با حداکثر تنش فشاری بتن ، مدول الاستیسیته بتن،  $f_c$  تنش فشاری بتن،  $\mathcal{E}_c$  کرنش فشاری  $\mathcal{E}_c$  بتن و  $f_c$  تنش حداکثرفشاری بتن است[۱۴].

صحت سنجی روش تحلیل با استفاده از نمودار لنگر – انحنا و بار – خیز تحلیلی ارائه شده برای تیر Group II در مرجع [۱۵] انجام شده است که در شکل ۵ نشان داده شدهاند. همان طور که در شکل ۵ دیده می شود می توان گفت که نمودارها منطبق هستند، متفاوت بودن نتایج در محدودهی ترک خوردگی به علت تفاوت در رابطه در نظر گرفته شده برای تنش ترک خوردگی بتن است، همچنین پرش نمودار لنگر– انحنای تحلیلی به دست آمده در این پژوهش، برخلاف نمودار مرجع، که بعد از ترک خوردگی رخ می دهد به علت پیشبرد گامهای تحلیل بر مبنای افزایش لنگر است. شکست سریعتر عضو در این نمودارها نیز حاکی از تفاوت بین معیارهای شکست در نظر گرفته شده است. واضح است که هیچ یک از این تفاوتها نمی تواند صحت

روش تحليل را نقض كند.

نموادرهای آزمایشگاهی تیر مورد بررسی در صحت سنجی نیز در شکل ۶ همراه با نمودار تحلیلی به دست آمده در مرجع [۱۵] نشان داده شدهاند.

# ۶– دادههای آزمایشگاهی

دادههای آزمایشگاهی مورد بررسی از نمودارهای بار – خیز ۸۷ تیر تحت آزمایش خمش چهار نقطهای مطابق شکل ۷، که توسط سایر محققان آزمایش شدهاند، به دست آمدهاند. مشخصات آین تیرها را میتوان به صورت جدول ۱ خلاصه نمود. محور افقی و عمودی نمودارهای بار-خیز ذکر شده که دادههای آزمایشگاهی شامل نقاط روی این منحنی ها میباشند به ترتیب، خیز وسط دهانه تیر و مجموع بارهای متمرکز میباشند. با توجه به این که بررسی خیز در شرایط بهرهبرداری انجام میشود، تنها نقاط بار- تغییرمکان مربوط به محدودهی بهرهداری به کار برده شدهاند. حد بار بهرهبرداری مطابق آییننامهی بتن آمریکا (۸۲-۴۲۰٫۱۳) در نظر گرفته شده است [۱۶].

# ۷- تجزیه و تحلیل

در این پژوهش، از مجموعه ۸۷ تیر ذکر شده در بخش قبل، نه تیر به عنوان تیرهای کنترل انتخاب می شوند و دادههای بار –خیز آنها در محاسبات یافتن مدل بهینه شرکت داده نمی شوند که مشخصات این نه تیر در جدول ۲ نشان داده شده اند که در این جدول نسبت دهانه برشی به نصف طول تیر، معرف موقعیت اعمال بارهای متمرکز

<sup>1</sup> Hognestad

مدول الاستيسيته (مگاپاسكال)	نوع مسلح کننده های کششی	ارتفاع مقطع (میلی متر)	عرض مقطع (میلی متر)	نام [ مرجع]
115	CFRP	٣٠٠	۲۰۰	[\Y]CFRP1(C1-4)
47	GFRP	۵۰۰	۱۸۰	[\]
۳۸۰۰۰	GFRP	۳۰۰	۲۰۰	[19]CB6-1
20520	GFRP	۲۵۰	۲۰۰	[٢٠]D
187	CFRP	۲۵۰	10.	[٢١]BC2
54584	GFRP	١٩٠	14.	[77]N-212-D1
۳۸۰۰۰	۳۸۰۰۰ GFRP		۲۰۰	[19]CB2-1
41	۴۱۰۰۰ GFRP		10.	[77]B3
۵۲۰۰۰	۵۲۰۰۰ AFRP		۳۰۰	[\A]AFRP(AR-8)

جدول۲. مشخصات مکانیکی تیرهای کنترل Table 2. Mechanical properties of control beams

جدول ۳. مقادیر پارامترهای اولیه و پارامترهای بهینه مدل Table 3. initial and optimized values of model parameters







(this study)

روی تیر است و علاوه براین برابر با نسبت طول ناحیهی خمش خالص میانی به کل طول تیر نیز میباشد. علاوه بر این حدود ۲۰ درصد از دادههای مربوط به ۷۸ تیر باقیمانده (۱۹۲ نقطه از ۹۶۷ نقطه) نیز تحت عنوان دادههای کنترل و به صورت تصادفی برای کنترل نتایج در نظر گرفتهشده و در یافتن مدل بهینه به کار نمی روند.

برای محاسبه مقادیر بهینه پارامترهای مدل پیشنهادی از روش بهینه سازی با الگوریتم ژنتیک استفاده شده است. در فرایند بهینه سازی ابتدا الگوریتم بهینه ساز مقادیری برای پارامترهای *a و d* مدل، براساس بازه تعیین شده برای آنها، در نظر می گیرد، سپس با مدل به دست آمده و انجام تحلیل غیرخطی تیرها، مقدار خیز را برای همهی مقادیر بار محاسبه می نماید و سپس خطای خیزهای به دست آمده را نسبت به خیزهای آزمایشگاهی مربوطه محاسبه می کند. تابع هدف در بهینه سازی در الگوریتم ژنتیک خطای جذر میانگین مربعات تفاضل مقدار خیز آزمایشگاهی و خیز تحلیلی، مطابق رابطه (۷) است.

$$error = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n} \left(d_{exp} - d_{cal}\right)^{2}}{n}}$$
(Y)

که در این رابطه  $d_{_{exp}}$  مقدار خیز آزمایشگاهی،  $d_{_{exp}}$  مقدار خیز محاسباتی با تحلیل غیرخطی و n تعداد دادههای به کار رفته در

روش ها							
تیرهای کنترل		داده های کنترل			~.!*:		
مطالعه حاضر	نایال و رشید [۶]	شو و چو [۹]	مطالعه حاضر	نایال و رشید [۶]	شو و چو [۹]	لك يج	
•/118	•/XTAY	٠/٩٠٨	•/797	•/9545	1/• 48	ميانگين	نسبت خیز آزمایشگاهی
•/٣٣١	• /8 • 48	•/841	•/٩٣•	•/8644	•/٨٨۵	انحراف استاندارد	به محاسباتی در مقیاس لگاریتم طبیعی
1/177	۲/۲۸۳۴	४/४४१	۱/۳۰۶	2/8222	۲/۸۴۵	ميانگين	
۹۸۸-/۲۷۶ ۰/۱	۲/•۵۴۱-۲/۵۳۸۳	7/719-7/774	148-/489 1/1	۳۲۵/981. ۲/۲	۵۱۱-/۲۲۵ ۲/۳	بازه اطمینان ۹۰ درصد	
٠/٨٩٨	•/٨٢٨٧	١/• ٧٧	1/222	١/٣۵٠٧	1/478	واريانس	نسبت خیز آزمایشگاهی
7/847	4/2174	4/144	١/١۶٠	7/7781	7/292	خطای جذر میانگین مربعات	به محاسباتی
•/•¥¥	•/١٣٢١	•/١٣٩	٠/• ٩٨	·/\\\\$	•/19۴	خطای جذر میانگین مربعات نرمال شده	

جدول ۴. نتایج آماری حاصل از مدل اولیه و مدل بهینه برای دادهها و تیرهای کنترل Table 4. Statistical results from initial and optimized model for control data and control beams

محاسبهی خطا است.

پس از کمینه سازی تابع هدف در الگوریتم ژننتیک مقدار بهینه برای پارامترهای مدل طبق جدول ۳ به دست آمدهاند و منحنیهای بدون بعد مدل با پارامترهای اولیه و پارامترهای حاصل از بهینه سازی در شکل ۸ ترسیم شدهاند. در این شکل محور قائم نسبت تنش کششی به تنش ترکخوردگی بتن و محور افقی نسبت کرنش کششی بتن به کرنش ترکخوردگی آن است. مقایسه منحنی بهینه با منحنی اولیه در مرجع [۹] نشان میدهد که منحنی بهینه تنش میانگین و در واقع سخت شوندگی کششی کمتری برای مسلح کنندههای FRP پیش بینی میکند. مقدار متوسط تابع اولیه و تابع بهینه ( $f_{cr} / f_{cr}$ ) در محدودهای ۱۰۰ است، به ترایر با پیش بینی میکند. مقدار متوسط تابع اولیه و تابع بهینه (میار با پیش بینی میکند. مقدار متوسط تابع اولیه و تابع بهینه (میار با پیش بینی میکند. مقدار متوسط تابع اولیه و تابع بهینه (میار با پیش بینی میکند. مقدار متوسط تابع اولیه و تابع بهینه (میار با پیش بینی میکند. مقدار متوسط تابع اولیه و تابع بهینه (میار با پیش بینی میکند. مقدار متوسط تابع اولیه و تابع بهینه (میار با

داده های کنترل که شامل ۲۰ درصد دادههای مربوط به ۷۸ تیر با انتخاب تصادفی میباشند برای بررسی دقت پارامترهای بهینه به دست آمده، به کار برده میشوند. میانگین لگاریتم طبیعی نسبت خیز

آزمایشگاهی به محاسباتی دادههای کنترل که در صورت تطابق کامل نتایج محاسباتی و آزمایشگاهی صفر می شود، در جدول ۴ نشان داده شده است. این پارامتر برای مدل اولیه ۴۵۷ /۱ و برای مدل بهینه ۱۲۶۶۸ به دست آمده است. بنابراین می توان نتیجه گرفت که مدل بهینه به دست آمده تطابق بهتری با نتایج آزمایشگاهی دارد زیرا این پارامتر به میزان ۷۴ درصد کاهش یافته است.

با کاربرد مدل بهینه به دست آمده میانگین نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی نیز به مقدار یک که مقدار مطلوب است نزدیکتر شدهاست.

با توجه به این که برای محافظه کارانه بودن نتایج باید نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی کوچک تر از یک باشد، هم نتایج حاصل از مدل اولیه و هم نتایج حاصل از مدل بهینه نشان میدهد که این مدلها به طور میانگین نتایج غیرمحافظه کارانهای ارائه میدهد. پارامترهای دیگری نیز در جدول ۴ برای مقایسه مدل اولیه و مدل بهینه آورده شدهاند که مقایسه همهی پارامترها برای مدل اولیه و مدل بهینه تطابق بهتر مدل بهینه با نتایج آزمایشگاهی را نشان میدهد.





این شکل منحنی بار- خیز آزمایشگاهی و منحنیهای تحلیلی با مدل اولیه و مدل بهینه شده برای هر تیر در محدودهی بهره برداری ترسیم شدهاند. قابل ذکر است که دقت مدل به دست آمده در محاسبهی ظرفیت نهایی مقطع با روش تحلیل غیرخطی لایهای، بی تأثیر است زیرا در محاسبات حالت حدی، بتن در ناحیهی کششی مقطع، ترک خورده در نظر گرفته میشود و در همهی مدلهای سخت شوندگی کششی، تنش کششی میانگین بتن بعد از کرنش ترک خوردگی صفر است. همان طور که از نمودارهای بار – تغییر مکان نشان داده شده

در شكل ۹ مشخص است تقريباً در همه اين نمودارها شيب اوليه

در جدول ۴ نتایج به دست آمده از مدل ارائه شده توسط نایال و رشید [۶] نیز نشان داده شدهاند. با توجه به اینکه مدل ارائه شده توسط آنها با بررسی تیرهای بتنی مسلح شده با میلگردهای FRP به دست آمده است، می توان نتیجه گرفت که مدل به دست آمده در این پژوهش نه تنها نسبت به مدل شو و جو [۹] که حاصل از بررسی بتن مسلح شده با میلگردهای فولادی است بلکه نسبت به مدل حاصل از بررسی تیرهای بتنی مسلح شده با میلگردهای FRP نیز عملکرد بهتری دارد.

منحنیهای بار - خیز مربوط به نه تیرکنترل نیز که در محاسبه پارامترهای مدل بهینه شرکت نداشتهاند در شکل ۷ ترسیم شدهاند. در

نمودار با شیب نمودارهای آزمایشگاهی یکسان است که نشان میدهد سختی مقطع ترک نخورده مطابق نتایج آزمایشگاهی محاسبه میشود. ناحیهی شکست نمودارهای محاسباتی مربوط به ترکخوردگی تیر است، همان طور که در این نمودارها مشاهده میشود بار ترکخوردگی محاسبه شده برای تیرها بیشتر از بار ترکخوردگی آزمایشگاهی است که یکی از دلایل این مسئله خطاهای موجود در رابطه لنگر ترکخوردگی است. از جمله دلایل این خطا، در نظر نگرفتن وزن تیر در محاسبهی لنگر ترکخوردگی محاسباتی است. عامل دیگری که منجر به افزایش خطای لنگر محاسباتی میشود، رابطه تنش ترکخوردگی بتن بر حسب مقاومت مشخصه فشاری بتن است. برای همسانسازی نتایج محاسباتی برای همهی تیرها در این تحقیق از رابطه (۸) برای محاسبه تنش ترکخوردگی بتن استفاده شده است[۲۴] و تنش ترکخوردگی آزمایشگاهی گزارش شده برای بتن برخی تیرها در محاسبات به کار نرفته است.

$$f_r = 0.623 \sqrt{f_c'} \tag{A}$$

در بیش تر موارد، تنش تر کخوردگی محاسبه شده با این رابطه بیش تر از نتایج آزمایشگاهی گزارش شده برای بتن است، بر این اساس لنگر تر کخوردگی محاسبه شده با تنش تر کخوردگی محاسباتی که با آن رابطه خطی مستقیم دارد ، بیش تر از واقعیت به دست می آید.

در نواحی انتهایی اختلاف مقادیر خیز محاسباتی و آزمایشگاهی کاهش مییابد. علت این کاهش را میتوان به تابع خطای در نظر گرفته شده برای انجام بهینهسازی نسبت داد زیرا در تابع خطای در نظر گرفته شده (رابطه ۶)، با اعمال توان ۲ به تفاضل مقدار خیز محاسباتی و آزمایشگاهی مقادیر بزرگتر این تفاضل را که عموماً در مقادیر بزرگتر خیز رخ میدهد با تأثیر بیشتری در نظر میگیرد. با توجه به تأثیر بیشتر مقادیر بزرگتر تفاضل در تابع خطا، الگوریتم بهینه ساز مقادیر پارامترهای مدل را به گونهای محاسبه میکند که نمودار بار – خیز محاسباتی در نواحی انتهایی به نمودار آزمایشگاهی نزدیک شود.

۹ نکتهی دیگری که میتوان از نمودارهای ترسیم شده در شکل به دست آورد دقت پیش بینی مدل سختشوندگی کششی بهینه به دست آمده برای انواع مختلف مسلح کنندهها است. در تیرهای ۱، CB۲-۱ و CB۲-۱ که به ترتیب دارای مسلح کنندهی GFRP با

مدول الاستیسیته ۴۲، ۳۸ و ۳۸ مگاپاسکال هستند، مدل بهینه اثر سختشوندگی کششی را کمتر از واقعیت در نظر می گیرد زیرا نمودار به دست آمده با مدل بهینه در ناحیه پس از ترک خوردگی در یک بار یکسان خیزهای بیشتری به دست می دهد. اما در تیرهای D و B۳ که به ترتیب دارای مسلح کنندهی GFRP با مدول الاستیسیته ۳۵/۶۳ و ۴۰ مگاپاسکال هستند، مدل بهینه تأثیر سختشوندگی را بیش تر از واقعیت تخمین میزند زیرا نمودار به دست آمده با مدل بهینه در از واقعیت تحمین میزند زیرا نمودار به دست آمده با مدل بهینه در از میه پس از ترک خوردگی در یک بار یکسان خیزهای کمتری نسبت به نمودارآزمایشگاهی به دست می دهد و در تیر CI-۲۱۲-D1 که دارای میلگردهای GFRP با مدول الاستیسیته ۶۶/۶۳ گیگاپاسکال است اثر سختشوندگی کششی نزدیک به واقعیت تخمین زده می شود. بنابراین نمی توان بدون بررسیهای بیش تر درباره رابطه اثر سخت شوندگی کششی با مدول الاستیسیته میلگردهای GFRP در این تیرها اظهار نظر نمود.

در تیر CFRP۱(C۱)–(۴ که دارای مسلح کنندهی CFRP با مدول الاستیسیته ۱۱۴ گیگاپاسکال است مدل بهینه به دست آمده اثر سختشوندگی را نزدیک به وقعیت تخمین میزند اما در مورد تیر BCT که دارای مسلح کنندهی CFRP با مدول الاستیسیته ۱۳۲ گیگاپاسکال است اثر سختشوندگی را نزدیک به وقعیت تخمین میزند.

در جدول ۴، نتایج آماری علاوه بر دادههای کنترل برای تیرهای کنترل به دست آمدهاند. از بررسی و مقایسه نتایج میتوان دریافت که برای تیرهای کنترل نیز میانگین لگاریتم طبیعی نسبت نتایج آزمایشگاهی به محاسباتی که مقدار مطلوب آن صفر است با کاربرد مدل بهینه کاهش قابل توجهی در حدود ۸۰ درصد داشته است و مقدار میانگین نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی به عدد ۱ نزدیک شدهاست. علاوه بر این مقایسه نتایج آماری برای دادههای کنترل و شدهاست. علاوه بر این مقایسه نتایج آماری برای دادههای کنترل و به دادههای کنترل نشان می دهد که نتایج حاصل از تیرهای کنترل نسبت به دادههای کنترل به مقادیر ایدهآل نزدیکتر هستند و علت این موضوع را میتوان به گستردگی مشخصات تیرهای در نظر گرفته شده برای استخراج دادههای کنترل (از دادههای ۸۸ تیر) نسبت به تیرهای کنترل (نه تیر) در نظر گرفت که در محاسبه نتایج مربوط به دادههای کنترل، بررسیها بر روی ۱۹۲ داده آزمایشگاهی که به صورت تصادفی



شکل ۱۰. مقایسه نمودار بار – خیز آزمایشگاهی با نمودارهای حاصل از تحلیلی غیر خطی و نمودارهای حاصل از روابط تحلیلی Fig. 10. comparison of Experimental load-deflection curve with curves obtained from nonlinear analysis and closed form relations for control beams

آیین نامهای نیز مقایسه نمود. برای این منظور منحنی آزمایشگاهی، منحنی های محاسباتی با مدل اولیه و مدل بهینه به همراه نتایج حاصل از رابطه تحلیلی ارائه شده در آییننامه طراحی کانادا (ISIS) [۲۵]و رابطه تحلیلی بیشف<sup>(</sup> [۲۶] برای تیرهای کنترل در شکل ۱۰ ترسیم شدهاند. بررسی شکل ۱۰ نشان میدهد که برای همهی این تیرها، هر

بررسی سکل ۲۴ سال می معد که برای همدی این نیزها، هر دو رابطه تحلیلی در نظر گرفته شده مقدار خیز را بیشتر از واقعیت می گیرد اما نتایج مربوط به تیرهای کنترل، براساس دادههای مربوط به نه تیر میباشند که تیرها به صورت تصادفی انتخاب شدهاند و واضح است که معادل سازی اثر سخت شوندگی برای ۸۸ تیر با یک مدل، خطای بیشتری نسبت به معادل سازی این اثر برای نه تیر ایجاد میکند به علاوه این گستردگی احتمال حضور دادههایی با خطای زیاد را که منجر به افزایش خطای میانگین گزارش شده در این جدول میشوند بالا میبرد. نمودارهای بار – خیز حاصل از تحلیل غیرخطی با مدل اولیه و مدل بهینه را علاوه بر نتایج آزمایشگاهی میتوان با روابط

تخمین میزنند یا به عبارتی سختی عضو را پس از ترکخوردگی کمتر از واقعیت تخمین میزنند و محافظه کارانه هستند اما این روابط دارای خطای بیشتری نسبت به نتایج حاصل از تحلیل غیرخطی با مدلهای سخت شوندگی کششی میباشند که علت این مسئله نیز واضح است زیرا در تحلیل غیرخطی، رابطه غیرخطی دقیق تری برای رفتار تنش – کرنش مصالح در نظر گرفته میشود. در شکل ۱۰ مشاهده میشود که رابطهی آییننامه طراحی کانادا (ISIS) [۲۵] مقادیر خیز بیشتری نسبت به رابطه ارائه شده توسط بیشف [۲۶] به دست میآورد و خطای رابطهی آییننامه طراحی کانادا (ISIS) [۲۵] بیشتر از رابطهی ارائه شده توسط بیشف [۲۶] است. بنابراین به طور کلی نتایج حاصل از روابط تحلیلی ارائه شده دارای دقت کمتری نسبت به نتایج حاصل از غیرخطی میباشند، همچنین نتایج روابط تحلیلی برخلاف تحلیل غیرخطی محافظه کارانهاند.

# ۸– نتیجه گیری

اثر سخت شوندگی کششی که ناشی از انتقال تنش بین مسلح کنندهها و بتن در فاصلهی بین ترکها میباشد را میتوان با رابطه تنش – کرنش میانگین بتن بعد از ترک خوردگی معادل سازی نمود که در تحلیل لایهای مقطع تیر و یا مدلسازی خرپا به کار میرود. در این تحقیق با تحلیل لایهای مقطع برای تعدادی تیر تحت خمش چهار نقطهای و مقایسه نتایج عددی و آزمایشگاهی خیز در محدودهی چهار نقطهای و مقایسه نتایج عددی و آزمایشگاهی خیز در محدودهی میشود. از مجموع ۲۸ تیر ، نه تیر (تیرهای کنترل) به صورت تصادفی انتخاب شده و برای کنترل نتایج، در محاسبات یافتن مدل بهینه به کار نمیروند. حدود ۲۰ درصد از مجموعه دادههای مربوط به ۲۸ تیر انتخاب شده و برای کنترل نتایج، در محاسبات یافتن مدل بهینه به میشود. از موز با کنترل نتایج، در محاسبات یافتن مدل بهینه به میشود. از موز در به تیر (تیرهای کنترل) به صورت تصادفی انتخاب شده و برای کنترل نتایج، در محاسبات یافتن مدل بهینه به میروند. حدود ۲۰ درصد از مجموعه دادههای مربوط به ۲۸ تیر انتخاب شده و در ای کنترل نتایج در نظر گرفته شده و در بهینه سازی پارامترهای مدل دخالت داده نمیشوند. بررسیها نتایج زیر را

۰ مقایسه مدل اولیه و مدل بهینه شده نشان میدهد که مدل بهینه اثر سخت شوندگی کششی کمتری را برای مسلح کنندههای FRP پیش بینی میکند، می توان نشان داد که مقدار متوسط تابع بهینه نسبت به تابع اولیه، در محدودهی بعد از ترک خوردگی، در

حدود ۷۸ درصد کاهش داشته است.

میانگین لگاریتم طبیعی نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی دادههای کنترل که در صورت تطابق کامل نتایج محاسباتی و آزمایشگاهی صفر میشود برای مدل اولیه ۱/۰۴۵۷ و برای مدل بهینه این ۸/۲۶۶۸ به دست آمده است که نشان میدهد در مدل بهینه این مقدار به میزان ۷۴ درصد کاهش یافته است. مقدار پارامتر ذکر شده با کاربرد مدل بهینه برای تیرهای کنترل نیز کاهش قابل توجهی در حدود ۸۰ درصد داشته است.

• هم مدل اولیه وهم مدل بهینه، برای دادههای کنترل، به طور میانگین نتایج غیرمحافظه کارانهای ارائه میدهند زیرا میانگین نسبت خیز آزمایشگاهی به محاسباتی برای آنها بزرگتر از یک است.

• مقایسه منحنیهای بار- خیز آزمایشگاهی و منحنیهای بار-خیز تحلیلی نشان میدهد که تقریباً سختی مقطع ترک نخورده که معادل شیب اولیه نمودار است، مطابق نتایج آزمایشگاهی محاسبه میشود اما بار ترکخوردگی محاسبه شده بیش از بار ترکخوردگی آزمایشگاهی است که ناشی از خطای رابطه تنش ترک خوردگی بتن در محاسبه لنگر ترک خوردگی و نیز صرف نظر نمودن از وزن بتن در محاسبات است.

• مقایسه منحنیهای بار – خیز آزمایشگاهی و تحلیلی با منحنیهای به دست آمده از دو روابطه تحلیلی نشان می دهد که برای همهی تیرها، هر دو رابطه تحلیلی در نظر گرفته شده سختی عضو را پس از ترکخوردگی کمتر از واقعیت تخمین میزنند یا به عبارتی اثر سخت شوندگی کششی را کمتر از واقعیت در نظر می گیرند و محافظه کارانه هستند اما این روابط نسبت به نتایج تحلیل غیرخطی خطای بیشتری دارند که علت آن نیز مدل سازی دقیقتر رفتار تنش -کرنش مصالح در تحلیل غیرخطی است.

# مراجع

- P. Ng, J. Lam, A. Kwan, Effects of concrete-toreinforcement bond and loading conditions on tension stiffening, Procedia engineering, 14 (2011) 704-714.
- [2] R.S. Stramandinoli, H.L. La Rovere, An efficient tension-stiffening model for nonlinear analysis of reinforced concrete members, Engineering Structures, 30(7) (2008) 2069-2080.

beams reinforced with GFRP or steel bars and fibers, Composites Part B: Engineering, 50 (2013) 158-170.

- [14] M. El Sayed, T. El Maaddawy, Analytical model for prediction of load capacity of RC columns confined with CFRP under uniaxial and biaxial eccentric loading, Materials and structures, 44(1) (2011) 299-311.
- [15] T.H. Almusallam, Analytical prediction of flexural behavior of concrete beams reinforced by FRP bars, Journal of Composite Materials, 31(7) (1997) 640-657.
- [16] A.C.I.C. 440, Guide for the Design and Construction of Structural Concrete Reinforced with FRP Bars: ACI 440.1 R-06, in, American Concrete Institute, 2006.
- [17] C. Kassem, A.S. Farghaly, B. Benmokrane, Evaluation of flexural behavior and serviceability performance of concrete beams reinforced with FRP bars, Journal of Composites for Construction, 15(5) (2011) 682-695.
- [18] S. Khalfallah, Explaining the riddle of effective moment of inertia models for FRP concrete beams, International Journal of Structural Engineering, 2(1) (2011) 23-34.
- [19] R. Masmoudi, M. Theriault, B. Benmokrane, Flexural behavior of concrete beams reinforced with deformed fiber reinforced plastic reinforcing rods, Structural Journal, 95(6) (1998) 665-676.
- [20] S.H. Alsayed, Flexural behaviour of concrete beams reinforced with GFRP bars, Cement and Concrete Composites, 20(1) (1998) 1-11.
- [21] M. Theriault, B. Benmokrane, Effects of FRP reinforcement ratio and concrete strength on flexural behavior of concrete beams, Journal of composites for construction, 2(1) (1998) 7-16.
- [22] C. Barris, L. Torres, J. Comas, C. Mias, Cracking and deflections in GFRP RC beams: an experimental study, Composites Part B: Engineering, 55 (2013) 580-590.
- [23] S.R. Mousavi, M.R. Esfahani, Effective moment of inertia prediction of FRP-reinforced concrete beams based on experimental results, Journal of Composites for Construction, 16(5) (2012) 490-498.
- [24] A.C. Institute, Building Code Requirements for Structural Concrete (ACI 318-14): Commentary on

- [3] S. Khalfallah, Tension stiffening model for nonlinear analysis of GFRP-RC members, The IES Journal Part A: Civil & Structural Engineering, 6(4) (2013) 269-277.
- [4] G. Kaklauskas, V. Gribniak, D. Bacinskas, P. Vainiunas, Shrinkage influence on tension stiffening in concrete members, Engineering Structures, 31(6) (2009) 1305-1312.
- [5] P.H. Bischoff, R. Paixao, Tension stiffening and cracking of concrete reinforced with glass fiber reinforced polymer (GFRP) bars, Canadian Journal of Civil Engineering, 31(4) (2004) 579-588.
- [6] R. Nayal, H.A. Rasheed, Tension stiffening model for concrete beams reinforced with steel and FRP bars, Journal of Materials in Civil Engineering, 18(6) (2006) 831-841.
- [7] F.J. Vecchio, M.P. Collins, The modified compressionfield theory for reinforced concrete elements subjected to shear, ACI J., 83(2) (1986) 219-231.
- [8] P.C. Miglietta, G. Grasselli, E.C. Bentz, Finite/discrete element model of tension stiffening in GFRP reinforced concrete, Engineering Structures, 111 (2016) 494-504.
- [9] T.T. Hsu, R.R. Zhu, Softened membrane model for reinforced concrete elements in shear, Structural Journal, 99(4) (2002) 460-469.
- [10] G. Kaklauskas, V. Tamulenas, M.F. Bado, D. Bacinskas, Shrinkage-free tension stiffening law for various concrete grades, Construction and Building Materials, 189 (2018) 736-744.
- [11] S. Khalfallah, D. Guerdouh, Tension stiffening approach in concrete of tensioned members, International Journal of Advanced Structural Engineering, 6(1) (2014) 2.
- [12] A., Kamali,. "Effect of tension stiffening on the deflection of flexural FRP- reinforced concrete members". MS Thesis, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Feb. (2012), See also URL http://www.usb.ac.ir.
- [13] V. Gribniak, G. Kaklauskas, L. Torres, A. Daniunas,E. Timinskas, E. Gudonis, Comparative analysis of deformations and tension-stiffening in concrete

Winnipeg Manitoba.

[26] P.H. Bischoff, Reevaluation of deflection prediction for concrete beams reinforced with steel and fiber reinforced polymer bars, Journal of structural engineering, 131(5) (2005) 752-767 Building Code Requirements for Structural Concrete (ACI 318R-14): an ACI Report, American Concrete Institute. ACI, 2014.

[25] ISIS Canada, Reinforcing concrete structures with fibre reinforced polymers, Design Manual,3, (2001),

چگونه به اين مقاله ارجاع دهيم A. Kamali, S.R. Mousavi, M.R. Ghasemi, Optimization of concrete tension stiffening model based on layered nonlinear analysis of FRP – RC beams, Amirkabir J. Civil Eng., 52(11) (2021) 2779-2794. DOI: 10.22060/ceej.2019.16440.6229



بی موجعه محمد ا